

Király László: *A lakoma vége*

Csukd be a könyved.
Bátor vagy.
Verset ettél:
parazsat táltos.
Hálás vagyok.
Nem süllyedtünk az öszvérségig.
Imáinkban zöldülnek sivatagok.
S álmainkban Erdély családias,
mint egy oroszfogság, mint a hó,
hol jégbajszával, jégszakállal él
minden vén házban egy Berecki-apó.
(De hogy te is értsd: egy Elek Apó.)
Székely rozmár a kirakatban,
báránybőr kucsmája jobbszemére csapva.
Magtárak padlásán söpröget a sátán,
megholt gyermek vagy fekete macska.
Tegyünk rendet a történetekben:
ki kinek pulyája, lelke-csücske, fattya.
Dédelgetésed léha árulás.
Magadra számíts, vasbocskorodra,
sárkányölő botra, fanyűvő mosolyra.
Ne feledd a hahotát beretvált erdők közt.
Ember itt nem tudja, merre megy.
Nem jegyzi krónika káromkodásunk,
míg omlik az omlandó:
hegyre hegy.

*

Higgyed a hihetőt,
amit szemed lát, s
adjon az Úristen
jótalálkozást!